

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Pedagogická fakulta

Katedra výtvarné výchovy

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Jana Hanzlíková

INVAZE ZVÍŘAT

Olomouc 2016

Vedoucí práce: MgA. Robert Buček, Ph.D.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně za pomoci citované literatury a použitých zdrojů pod vedením MgA. Roberta Bučka, Ph.D.

V..... dne.....

.....

podpis

Upozornění

Tato práce je doprovodným textem k praktické práci (viz. Přílohy).

Poděkování

Děkuji MgA. Robertu Bučkovi, Ph.D. za cenné rady, připomínky a za čas, který mi věnoval při vedení bakalářské práce.

OBSAH

ÚVOD.....	7
1. TEORETICKÁ ČÁST	9
1.1. Lovectví v historii	9
1.1.1. Prehistorie.....	9
1.1.2. Antika	10
1.1.3. Středověk.....	10
1.1.4. Od renesance až po moderní dobu	12
1.2. Myslivectví	12
1.2.1. Myslivecké zvyky	12
1.2.2. Myslivecké ceremoniály	13
1.3. Trofej.....	13
1.3.1. Základní rozdělení.....	13
1.3.2. Preparace trofejí	14
1.3.3. Chovatelská přehlídka	14
1.3.4. Výstavy trofejí.....	14
1.4. PSYCHOLOGIE PYTLÁCTVÍ.....	15
1.4.1. Psychologický vývoj	15
1.4.2 Kategorie lovců	16
1.5. Zajímaví lovci	18
1.5.1. František Ferdinand d'Este	18
1.5.2. Adolf Schwarzenberg.....	20
1.5.3. Holocaust bizonů.....	21
2. PRAKTICKÁ ČÁST	23
2.1. Filozofie práce	23
2.1.1. Téma.....	23
2.2. Technické zpracování práce.....	23
2.2.1. Technika	23
2.2.2. Návrhy	25

ZÁVĚR.....	26
ZDROJE	27
SEZNAM OBRÁZKŮ.....	30
OBRAZOVÁ PŘÍLOHA.....	31
ANOTACE	45

ÚVOD

V mé bakalářské práci se budu zabývat především obecnou historií lovu, od prehistorie až po moderní dobu. Dále se zmíním o mysliveckých zvyklostech a rituálech, jaké existují, jak ovlivňují myslivce dnešní doby apod. S lovem souvisí především sbírání ulovených trofejí. Nejvíce mě zajímá samotná preparace, protože jsem nikdy neslyšela, jak připravit úlovky k trvalému uchování a vystavení. Prozkoumám celý proces jak postupovat, aby nám kosti vydržely v dobrém stavu roky.

Vždycky jsem si říkala, že lidé co týrají a zabíjejí zvířata pro zábavu či pro peníze, musí být nějak duševně nemocní. Podívám se na tuto problematiku blíže a seznámím vás s mými výsledky.

Dříve lovil opravdu každý panovník nebo šlechtic, já se zmíním jen o některých lovcích, co mě nejvíce upoutají.

Rozhodla jsem se pro toto téma, protože nesouhlasím s tím, jak jsme se ke zvířatům chovali a neustále chováme.

Ve své práci obhajuji svůj názor na lov. Nejsem proti zabíjení v pravěku, kdy lidé potřebovali zabít zvíře, kvůli obživě. Nejsem proti indiánům, kteří zabíjeli zvířata také kvůli tomu, aby přežili. Aspoň zvířata uctívali a po zabití zvířete promlouvali s Bohem, ale v dnešní době je lov čistě pro trofeje opravdovým masakrem. Lidé se s ulovenými zvířaty fotí, usmívají se a ponižují zvíře ještě po smrti. Je ještě horší, když se lovec vyfotí se skoro mrtvým zvířetem a ještě ho týrá. Zvíře postřelí tak, aby nezemřelo, aby hezky vypadalo na fotce. Nevím, jestli lovec po zdokumentování svého úspěchu zvíře zabije, nebo ho nechá hodiny umírat. Domnívám se, že mezi lovci, jsou vzácnější fotky, na kterých zvíře není zabitě, ale na kraji smrti. To se týká ovšem jen lovců moderní doby. Tato skutečnost mě nutí, dát o tom vědět i ostatním. Co se týče královského lovu, je pro mě nepochopitelné, proč panovníci a šlechtici lovectví považovali za sport. Soutěžili, kdo zabije více zvířat, kdo bude mít více trofejí. Pánové z královského dvora museli dokonce povinně chodit na lov. Ženy neměli takovou povinnost, ale často sami dobrovolně lovili, nebo alespoň jezdili s manželem jako doprovod. To, že se dívali, jak jejich muž zabíjí, je pro mě stejné jako kdyby zabíjeli samy.

Lovectví je tradice, ale né všechny tradice jsou morální. Ještě horší téma je samozřejmě pytláctví, o kterém se také zmíním.

Bojuji proti zabíjení lesní zvěře pro vlastní potěšení či pro trofej. Nebudu se zabývat např. současným trofejovým lovem afrických zvířat, lovem chráněných lesních zvířat, norováním, organizacemi pro ochranu zvířat apod.

1. TEORETICKÁ ČÁST

1.1. Lovectví v historii

1.1.1. Prehistorie

Lovení zvěře nebylo podmínkou k přežití, jak si lidé myslí. Člověk se mohl stravovat i sběrem rostlin a bobulí nebo nacházením mrtvé zvěře. První lidé druhu *Australopithecus robustus* pobývajících ve východní a jižní Africe se stravovali rostlinnou stravou. Vyhnuli jeden milion let před Kristem. Druh *Australopithecus gracilis* se živil smíšenou stravou. Měli na to jinak stavěnou čelist. Vyvinutější špičáky a menší stoličky. Ve vykopávkách byly nalezeny nástroje z kamene, které s největší pravděpodobností sloužili k zabíjení a zpracovávání zvěře. Lovila se zvěř, která v Africe žila, např. antilopy, paviáni, bůvolí, nosorožci.

Lovci používali pasti, protože velká zvířata jako sloni a hroši nešli skolit jiným způsobem. Důkaz o chytání do pastí byl nalezen v místě Tezmitim v Alžírsku. Zvýšená konzumace masa přišla asi před 400 000 lety, v místě Terza Amata v Nice a ve Vertesszolos v Maďarsku, kdy lidé ovládli oheň a mohli si na něm maso opéct. Další objevy dokazují, že lidé přišli i na jiný způsob lovu. Podpalováním křoví lovci mohli organizovat lov. Snadno tak zahnali zvěř, kam potřebovali. Vědci tyto počátky lovu objevili ve Španělsku v Ambroně a Toraltě. Vývoj *Homo erectus* přinesl další výhody v oblasti lovu. Lidé již mezi sebou uměli komunikovat. Diskutovali o tom, jak budou společně lovit zvěř.

Velký pokrok lovectví zaznamenáváme ve středním a pozdním paleolitu (100 000 - 40 000 př. n. l.). Vrhací zbraně se zdokonalily. Člověk se naučil využívat kosti ke zpracování kůží.¹

První malby, rytiny či kresby byly na skalnatých převisech, na volně ležících kame-
nech a na stěnách téměř nepřístupných jeskyň. Vyobrazení znázorňují život pravěkých lovců se svými starostmi o zachování kmene. Také znázorňují kultovní obřady. Věřili, že díky ma-

¹ WOLF, Robert. Myslivost: ŽIVÁ ENCYKLOPEDIE. SVOJTKA a VAŠUT, 1996.. ISBN 80-7180-083-X, str. 10.

gickým rituálům si přivodí úspěšný lov. Nemalovali zvířata po stěnách kvůli výzdobě, ale protože věřili, že vyobrazené zvíře pak uloví.²

Mezi lety 9 000 až 6 000 př. n. l. vzniká nový druh zbraně a to luk. Vznikají zemědělství a lidé začínají chovat dobytek. Ochočení psi hlídají celé hospodářství před nebezpečnými zvířaty.

Později se lov stává i zábavou a dokázání své síly v postavení společnosti.³

1.1.2. Antika

Platon říká, že jen vyspělá společnost je schopna čelit nebezpečí, které na ní v přírodě čeká. Lov je to samé jako válka. V této době jsou počátky rituálu přijímání mladých chlapců mezi dospělými.

Pouze vysoce postavení lidé mají právo lovit velkou zvěř (divočáci, jeleni, lvi). Skolená zvěř je jim odměnou za jejich odvahu a výborné lovecké dovednosti. Myšlenky spojené s nadvládou člověka nad zvířaty vznikly v mytologii. Pro Římany je přirozené, že člověk vládne nad přírodou. Podle nich existuje divoká zvěř jen pro potěchu člověka. Pořádají se v amfiteátru zábavné hry se zvířaty. Při těchto představeních vyhrává zvíře, které přežilo všechna střetnutí s ostatní zvěří. Umírá spousta exotických i domácích zvířat. Díky této zábavě vyhynuli severoafričtí lvi.⁴

1.1.3. Středověk

Lov je výchova k odvaze, bystrosti a obratnosti. Vykopávky z 6. až 8. století dokazují, že prostý lid se stravoval jen příležitostně drobnou zvěří, jako jsou zajáci, koroptve a holubi. Naopak měšťané se příležitostně stravovali velkou lesní zvěří, jako jsou jeleni a divočáci. U obou skupin lidí převažovalo v jídelníčku maso z domácích zvířat.

² TEREŠ, Štefan, Ivan RUSINA a Ladislav MOLNÁR. *Lov a zver vo výtvarnom prejave*. 1. vyd. Bratislava: Príroda, 1988. Poľovníctvo, str. 7

³ WOLF, Robert. *Myslivost: ŽIVÁ ENCYKLOPÉDIE*. SVOJTKA a VAŠUT, 1996.. ISBN 80-7180-083-X, str. 10.

⁴ Tamtéž, str. 11

V tomto období se ustanovily zákony, jejichž základy platí dodnes. Vychází z germánského práva, které spojuje právo lovu s vlastnictvím.

Z 9. a 10. století z doby Karolinské máme hodně informací podložené dobovými rukopisy. Absolutní právo lovu v hlavních oblastech Francie si vyhradil Karel Veliký. Důležité bylo cvičení psů a dravců k lovu,

Společnost královského rodu se již od dětství učila jízdě na koni, střelení, řízení psů, smečky a sokolnictví. Počátky sokolnictví zaznamenáváme v 8. stol. př. n. l. v asyrské říši. Jeho největší rozvoj byl v 6. stol. př. n. l.

Velká zvěř jako jelen, divočák, medvěd, bizon a pratur páchali škody, proto byli zabíjeni. Největší škodná byli vlci, kvůli kterým panovník založil speciální skupinu „vlkařů“. Na začátku 9. stol. se pro kožešiny zabíjí kuny a vydry. Kožichy z nich jsou velmi ceněny. Od 10. století venkované obdělávají pole pro šlechtu. Podle sociálního postavení, byla přidělena práce. Vesničanům není zakázán lov. Ještě v 11. století byl povolen lov všem, ale konzumovat velkou lesní zvěř mohla jen vládnoucí třída. Později si šlechta přisvojuje všechny nároky na lov, nikdo než královská rodina lovit nesmí. V tomto období začíná opravdová vznešenost lovů. Jezdecké umění, organizování lidí, vynikající střelení to vše působilo na šlechtické ego. Divočáci a jeleni byli považováni za nejceněnější zvěř, protože lovec musel být opravdu zdatný, aby takové zvíře ulovil. Taková zvířata se lovila štvanicí.

Lov má od 14. století přísná pravidla. Karel IV. napsal zákon, který udává pokyny jak trestat lidi, co lovecký zákon poruší.

Tím, že čím dál tím víc ubývalo zvěře, král vydal vyhlášku na jejich ochranu. Pytláctví se snažili zabránit přísnými zákony. Přestupky byli např. honění zvěře za účelem přeběhnutí k jinému majiteli, lov v noci, vlastnictví zakázaných pastvin, lovení pomocí fretky a přivlastnění si mrtvé zvěře z cizího pozemku. Oficiálně byl vydán zákaz lovu pro vesničany.⁵

⁵ Tamtéž, str. 12 – 13.

1.1.4. Od renesance až po moderní dobu

Od 16. století se ještě ve větší míře objevuje pytláctví. Významný vynález střelné zbraně na konci 15. století přinesl pokrok v lovectví. Pytláctví je trestáno mnohem přísněji, protože se střelnými zbraněmi se zabíjí zvířata ve větším množství. Za vlády Františka I. se uděluje trest smrti za opakované pytláctví. Jindřich IV. byl ze všech nejradikálnější, zakazuje střílení jakékoli zvěře, i škodné. Rok 1789 byl pro lovectví významný. Ustanovení ze 4. srpna 1789 říká, že každý vlastník může lovit zvěř pohybující se na jeho pozemku. Už Robespierre si přál, aby k takovému zákonu v budoucnu došlo. Ovšem ukázalo se, že rovnoprávnost mezi vesničany a buržoazií nebude. Buržoazie získává všechnen majetek vesničanů. V tomto roce dochází k významnému vývoji zbraní. Vznikají tzv. křesadlové pušky, doposud se používaly arkebuzy a muškety. Zbraně se začínají zdobit. Na konci 18. století jsou oblíbené anglické zbraně známých značek Purdey nebo Holland-Holland.

Začalo se hodně cestovat a díky tomuto koníčku vznikají safari, další možnost pro lov. Umělý odchov zvěře se stává nezbytností pro lovce, kteří nelovili pro trofej, ale snažili se zabít co nejvíce zvířat za co nejkratší dobu. Koncem 19. století byla postavena první bažantnice. Jiné druhy zvířat se začali chovat až později a to roku 1950. Časem je tato uměle vytvořená zábava přestala bavit a rozhodli se vrátit k lovu z přírody. Ve 14. století za Karla IV. v Čechách byla založena první bažantnice. Nejvíce bažantů bylo odchováno v 18., 19., a 20. století.

Rowland Ward původem z Británie vytvořil první systém hodnocení trofejí. Vydal katalogy, ve kterém jsou zastoupeni všichni významní lovci té doby. Trofej se stává symbolem mužské zdatnosti.⁶

1.2. Myslivectví

1.2.1. Myslivecké zvyky

Zvyky již od pradávna hráli významnou roli v našich životech. Dohled nad jejich pl-

⁶ Tamtéž, str. 14 – 15.

něním měli stavy a cechy. Dbalo se i na dodržování jednorázových zvyklostí, jako např. zvyky krajové či národní. Některé se dodržují dodnes.

Součástí mysliveckých obřadů a mysliveckých ceremoniálů jsou myslivecké zvyky, zvyklosti, mravy, obyčeje. Mají morálně výchovný význam a z přesvědčení myslivce jsou závazné. Myslivec je dodržuje, protože jsou vyjádřením úcty k předkům, lásky ke zvířeti a celkově lásce k přírodě. Mysliverké zvyky jsou zaevidovány v určitých nařizeních a směrnících a jsou součástí mysliverké praxe. Při těchto zvycích jsou někdy předávány listiny – pasovací list, pamětní list, mysliverký slib, slib mysliverkého hospodáře, kondolenční list, apod.

1.2.2. Mysliverké ceremoniály

Mezi mysliverké ceremoniály patří:

přijímání mezi myslivce, hon na drobnou zvěř a společný lov na černou zvěř, úlomek, pasování na lovce, král honu, mysliverký soud, slib mysliverkého hospodáře, prohlášení mysliverké stráže, mysliverká svatba, mysliverké křtiny, oslava životního jubilea myslivce, rozloučení s myslivcem apod.⁷

1.3. Trofej

1.3.1. Základní rozdělení

Trofej je pro lovce trvalou vzpomínkou na zdařený lov. Za trofej je považován celý úlomek či jen jeho část. Např. parohy jelenů, daňků, srnců, jelenců, sik, rohy muflonů a kamzíků jsou považovány společností za trofeje. Dále sem patří srst hřívý jelena, kelce (horní tupé špičáky) jelenů a laní, hřbetní osiny divokých prasat vázané ve štětky, kamzičí vous. Další trofejí, kdy lovec musí vynaložit velké úsilí, aby ji mohl získat je tzv. hubertka. Jedná se o zkostrnatělé síňokomorové ohraničení ústí srdce, které lze nalézt v srdci parohatého, rohatého a černé zvěře. Dále do trofejí řadíme i bezoárové kameny ze žaludků kamzíků a muflonů. Z pernaté zvěře je nejceennější hlava s tatrčí (ocasem) popřípadě celý preparát. Lebky a kůže

⁷ KOVAŘÍK, Jaromír. *Mysliverké ceremoniály: praktická příručka*. 1. vyd. Praha: Druckvo, 2007. Myslivost do kapsy. ISBN 978-80-239-7073-9, str. 3

jsou trofejemi šelem.

1.3.2. Preparace trofejí

Parohy, toulce či růžky připravujeme s celou lebkou. Odřízneme hlavu před prvním obratlem. Stáhneme kůži a ořežeme žvýkácí svaly a vyjmeme vše co je na lebce (mozek, oční bulvy, jazyk). Namocněním na dva dny do vlažné vody, docílíme toho, že získáme lebku zbavenou krve. Dále dáme vařit a hlídáme, aby parohy byly dostatečně ponořené do vody. Během vaření se uvolňuje tuk, který sbíráme. Podle stáří zvířete určíme dobu varu (2 - 3 hodiny). Po uvaření jsou svalovina a úpony šlach dobře oddělitelné od kostí. Dáme pod tekoucí horkou vodu, čímž se vyplaví nečistoty a tuk a poté se lebka očistí kartáčkem. Většinou po tomto procesu není potřeba lebku odmašťovat. Lebku dočistíme, odebereme nosní chrupavky a mozkové blány. Celou zabalíme do vaty a polijeme 10% peroxidem vodíku. Peroxid bude vysychat a tak ho přiléváme. Necháme lebku namočenou 24 hodin. Peroxid nám ji krásně vybělí. Po této vodní lázni ji necháme vyschnout ve stínu. Pokud má zvíře rohy, je nutné je oddělit před vařením od lebky. Toho docílíme tak, že trofej namočíme na 24 - 48 hodin do vody a poté už můžeme snadno oddělit lebku od rohů. Lebky šelem se připravují stejným způsobem.

1.3.3. Chovatelská přehlídka

Legální lovec tedy myslivec má povinnost shromažďovat celý předešlý rok trofeje ze svých honiteb. Okresní úřad jmenuje hodnotitelskou komisi, kam každý lovec přinese své trofeje k posouzení. Posuzuje se správnost odstřelu a dodržení celého plánu lovu. Pokud lovec u sebe trofej z nějakého důvodu nemá, je povinen předložit alespoň fotografii.

1.3.4. Výstavy trofejí

1. Národní

První myslivecká výstava trofejí u nás byla v Praze v roce 1891. Byla součástí výstavy „100 let práce“. Československá myslivecká jednota oslavovala její desetileté fungování a k této příležitosti zahájili v Praze roku 1933 první celostátní výstavu. Díky této výstavě vzniklo každoroční pořádání výstav trofejí.

2. Mezinárodní

Ve Vídni roku 1910 se pořádala první mezinárodní výstava trofejí.

3. Světové

Největší výstava se pořádala v Budapešti roku 1971. Vystavovalo tam 31 států z celého světa.

Součástí výstav je také hodnocení trofejí. Ve světě se používají dva systémy hodnocení:

- systém CIC používaný v Evropě
- systém Boone and Crockett Club používaný v Americe⁸

1.4. Psychologie pytláctví

1.4.1. Psychologický vývoj

Pytláctví je problém s kterým společnost bojuje už dlouho. Dá se jen málo omezit a nikdy se nepodaří tento problém zcela odstranit.

Dříve lidé lovili zvěř proto, aby měli co jíst. Zpracovávali maso a později i kůže pro oděvní potřebu. Neustále se v přírodě setkávali s divokou zvěří. Bojovali s ní o potravu nebo se jí snažili zabít a její maso sníst. Jednal instinktivně, měl hlad, tak šel lovit.

Tím, že se lov neustále opakoval, lovci se zdokonalovali a osvojili si různé způsoby lovu. Již nelovili pouze nahodile, ale lov si naplánovali a jednali tak cílevědoměji.

Postupem času se z nutnosti přežít stal zájem. Zájem o lov je považován za stimulant rozvoje lidské psychiky jak jednotlivců, tak i nám řekne hodně informací o dané společnosti a jejímu vztahu k přírodě.

J. Staněk a L. Řehák tvrdí, že tzv. lovecký pud je u každého člověka odlišně vyvinut nehledě na to, v jaké době osoba žije. Také tvrdí, že za poslední čtyři tisíciletí nedošlo k značnému vývoji loveckého pudu, ani k horšímu a ani k lepšímu. Takový závěr mají podložený

⁸ WOLF, Robert. Myslivost: ŽIVÁ ENCYKLOPEDIE. SVOJTKA a VAŠUT, 1996. ISBN 80-7180-083-X, str. 15.

dohledatelným počtem ulovené zvěře a danému přístupu společnosti k lovectví. Nezvladatelná lovecká vášně se neobjevuje pouze v současnosti, ale existovala už v dávné historii.⁹

Můj názor je ovšem trochu odlišný. Myslím si, že lidé by dříve jíst maso nemuseli. Přežili by z požívání rostlin a bobulí, které by si nasbírali. Proč bychom v dnešní době měli na výběr z několika výživových směrů. Je jen na nás jestli budeme jíst maso nebo ne. Co se loveckého pudu týče, není v každém z nás jak tvrdí autoři výše. Jak jsem se již zmínila, tak si myslím, že lidé v dávných dobách by přežili i bez masa.

Touha zabíjet není v každém z nás. Nemůžou existovat podložené důkazy o tom, že něco takového existuje.

Jsem toho názoru, že člověk, který se chce stát myslivcem, by měl úspěšně složit psychotesty.

Vyhnu-li bychom se tak spoustu nepříjemnostem. Myslivectví by tak mělo lepší pověst. Psychotesty ale neřeší celkový problém. Vždycky se najde člověk, který bezmyšlenkovitě střílí po všem, co vidí. Měli bychom se aspoň snažit ovlivnit to, aby špatných lovců nebylo více než těch dobrých.¹⁰

1.4.2 Kategorie lovců

J. Staněk s L. Řehákem popsali ve své knížce čtyři základní druhy lovců:

- lovci s kladným vztahem k přírodě
- lovci
- střelci
- usmrcovači

1. Lovec s kladným vztahem k přírodě

Tito lovci jsou nejohleduplnější k přírodě a můžeme také říci, že jsou nejzkušenějšími lovci. Princip jejich lovu spočívá v tom, že prověřují své schopnosti, jestli dokáží obelstít zvěř

⁹ BUTKOVÁ, Erika. Fenomén pytláctví [online]. Brno, 2014 [cit. 2016-03-21]. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/75544/fss_m/Butkova_-_Fenomen_pytlactvi.pdf. Magisterská diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně. Vedoucí práce Zbyněk Ulčák.

¹⁰ Vlastní názor

a maximálně se k ní přiblížit. Taktika lovu je pro ně nejdůležitější. Oni nezabíjí svou kořist, nejde jim o ulovení, ale o užitek z lovu. Pronásledují zvěř s puškou, ale pak ji skloní. Avšak i tito lovci zřídka usmrcují z důvodu stáří nebo nemoci zvířete, kvůli přemnožení, aby zabránili šíření nákazy atd. Lovci jsou zdatní a tak nepotřebují střílet na velké vzdálenosti, dostanou se k zvěři hodně blízko.

2. Lovec

Tito lovci minimálně tolerují přírodu nebo ji dokonce netolerují vůbec. Fáze před samotným ulovením je velice dramatická a emotivní. Cílem lovců je konečné usmrcení zvířete, tím si dokážou svou převahu nad kořistí.

Lovci střílí na zvěř z velké vzdálenosti, když se trefí, jsou na sebe hrdí, jak zdatní střelci jsou.

3. Střelec

Střelci se učí a zdokonalují na střelnici a v přírodě si jen ověřují, jak moc jsou zdatní. Tito lidé vůbec nemají rádi přírodu a zvířata. Fáze, kdy lovec vyhledává a pronásleduje zvěř úplně chybí. Všechny jeho síly jsou vynaloženy na úspěšné zastřelení. Nejčastěji střílí na bažanty, koroptve, perličky, křepelky, lysky, tetřevy a jiné. Velice těžké je také zastřelit kachny na rybnících.

4. Usmrcovač

Tito lovci se ničím nezdržují a jejich cílem je co nejrychlejší usmrcení zvěře. Tito lidé mají většinou vždy nějaký psychický problém. Nemají cit a svojí neschopností naplnit své touhy si vybíjejí zlost na zvěři.

Pytláci tzv. nelegální lovci se mohou při vyšetřování zařadit do jakékoli kategorie lovců, dokonce i do skupiny milovníků přírody a zvěře. I když zvířeti neublíží, nemůže na ni mířit zbraní, když nemá myslivecký průkaz.

Dalo by se říci, že toto pořadí není náhodné. Skupiny lovců jsou napsány v pořadí od nejhranější doby po současnost. Od lásky k přírodě až po její absolutní nezájem. Nemusí tomu, ale tak být ve všech případech. Autoři popsali každou skupinu zvlášť. Jejich záměr průzkumu byl ten, že chtěli zjistit odpověď na to, proč lidé chtějí lovit zvířata.¹¹

¹¹ BUTKOVÁ, Erika. Fenomén pytláctví [online]. Brno, 2014 [cit. 2016-03-21]. Dostupné z:

1.5. Zajímaví lovci

1.5.1. *František Ferdinand d'Este*

František Ferdinand d'Este se narodil 18. 12. 1863 ve Štýrském Hradci. Byl královský princ uherský, císařský princ a arcivévoda rakouský, velkovévoda toskánský a především následník rakousko-uherského trůnu. Byl synovcem císaře a krále Františka Josefa I.¹²

Byl to mimořádný lovec známý svým střeleckým uměním. Již od dětství se zajímal o lov. V devíti letech ulovil své první zvíře. K tomuto významnému počínu mu blahopřál sám korunní princ Rudolf. Aby mohl zapisovat své lovecké úspěchy, daroval mu střelecký list. Díky této listině dnes víme, arcivévoda František Ferdinand ulovil za celý svůj život 274 889 kusů zvěře všeho druhu - nejvíce kusů ulovil koroptví a bažantů, jelenů a srn, kamzíky, sovy, orly, klokany, slony, tygry. Ze záznamu je zřetelné, že v roce 1911 ulovil největší množství zvěře a naopak v roce 1895 ulovil jen nepatrné množství, protože jeho zdravotní stav byl vážný, onemocněl tuberkulózou. V roce 1908 ulovil 2 717 racků - jeho nejvyšší denní úlovek. Jeho druhý největší úlovek byl na lovu u továrníka Ringhofferu v Čechách, kde zastřelil 2140 bažantů za jediný den. Fakt, že byl dokonalý střelec ještě nevysvětluje, že ulovil takové množství zvěře. Protože byl často nemocný a nemohl se fyzicky namáhat, lovil z pevného stanoviště. Lovil opravdu pohodlně. Desítky nadháněčů hnaly lovenou zvěř a sluhové podávali arcivévodovi nabitě pušky. Tento způsob lovu byl známý především ve střední Evropě. Původ je v německém uzavřeném lovu přinášejícím velké množství ulovené zvěře. Jejím účastníkům přináší zábavnou podívanou a plné střelecké uspokojení. Do několika ploch ohrazených plachtami se naháněla zvěř z okolních lesů. Střelci měli postavený v ohradě vlastní pavilon. Byl zcela bezpečný a nemohlo se stát, že by střelce napadla zvěř. V ohradě ležela stovka umírající a mrtvé zvěře. Mezi ní vyli potrhání psi a zmateně pobíhali. Občas byla zvěř nahnána do vody a z loďek se na ní střílelo. Tento způsob lovu je spíše krvelačný masakr za doprovodu barokní hudby. Lovil opravdu pohodlně. Desítky nadháněčů hnaly lovenou zvěř a slu-

http://is.muni.cz/th/75544/fss_m/Butkova_-_Fenomen_pytlactvi.pdf. Magisterská diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně. Vedoucí práce Zbyněk Ulčák.

¹² Osobnosti.cz: František Ferdinand d'Este [online]. [cit. 2016-02-27]. Dostupné z: <http://www.panovnici.cz/frantisek-ferdinand-d-este>

hové podávali arcivévodovi nabitě pušky.

Neuvěřitelné počty ulovené zvěře vedli již za jeho života k debatám o jeho patologické střelecké zběsilosti. Říkalo se o něm, že bezhlavě střílel po všem živém. Arcivévoda nebyl jediný, kdo hromadně střílel zvěř. Zvěře bylo moc, a proto se nedalo dělat nic jiného než ji střílet. Byla přemnožená, protože k jeho zálibám patřila i péče o lesní zvěř v jeho oborech.

Existují důkazy, že arcivévoda se nechoval zrovna podle lovecké etiky. Do svého deníku si zapsal i o úlovcích během své cesty kolem světa v letech 1892 až 1893. Lovil exotickou zvěř. O skolení pštrosů napsal, že je na tento úlovek obzvláště pyšný, protože tento druh je blízko k vymření. Popsal, jak lovil medvídka koala. Líbila se mu pasivita těchto zvířat. Několikrát je střelil a sledoval, jak padají ze stromů. Zapsal si do deníku, i jak lovil s přáteli v americkém Yelownstonském národním parku. Průvodce, který je měl provádět nedorazil. Dopadlo to tak, že holemi a kameny umlátili šest veverek, skunka a dikobraza.

Při plavbě lodí z Ameriky do Evropy ho s přáteli mrzelo, že loď nemá rychlopalné dělo, aby mohli zabíjet skupinku 8 - 10 velryb.

Arcivévoda byl veliký sběratel. Každý úlovek si poctivě zapisoval do svého deníku. V cestě kolem světa využil každé příležitosti, aby si mohl zapsat další trofej do své osobní sbírky, kterou budoval již od dětství. Trofeje z jeho cest do dneška zdobí schodiště a chodby jeho zámku na Konopišti, zámku v Arstettenu a jiných jeho bývalých sídlech.

Ve své lovecké knihovně měl nad tisíc svazků knih s loveckou tematikou, o chovu zvěře a o přírodě. Sbíral také umělecká díla s loveckou tematikou a vzácné prachovnice.¹³

Na Konopišti se pořádal každý rok lov bažantů. V říjnu roku 1913 měl přijet na lov německý císař, tak muselo být vše dokonalé. Bažanti a koroptve se už několik týdnů dopředu chytali a dávali do lovecké ohrady. Neměli potřebu utíkat, protože každý den dostávali potravu. Terén v ohradě se připravoval pro pohodlí střelců, tzn. kácení stromů, zastřihávání keřů,

¹³ Myslivost: Lovec František Ferdinand d'Este [online]. Jan ŠACH, 2005 [cit. 2016-03-01]. Dostupné z: <http://myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2005/Leden---2005/Lovec-Frantisek-Ferdinand-d%C2%B4Este>

stavění posedů, stavění loveckého stanu atd. Znaveným střelcům bylo podáváno občerstvení.

Pro ještě větší komfort lovců, byl odložen trh v nedalekém Benešově, aby projíždějící auta nerušili lov.

Lov probíhal dva dny a opravdu se vydařil. První den německý císař ulovil tisíc sto osmdesát devět bažantů a druhý den tisíc sto bažantů.

Habsburkové vynakládali ohromné částky k pohoštění císařské rodiny. V loveckém stanu se podávala přesnídávka a oběd o dvanácti chodech. Byla zajištěna i kapela pocházející až z jugoslávské Puly. Habsburkové nevystrojili takovou hostinu z dobrosrdečnosti, ale využívali toho, že moc dobře věděli, jaký vliv má prostředí honů na politická a ekonomická jednání.

Další nechutné vybíjení zvířat se stalo mezi cukrovarem ve Studněvsi a Tuřany. Natažené sítě oplocovaly prostor, kam byli nahnáni zajíci. Arcivévoda se svojí družinou se schovali v postaveném háji, který byl osmdesát kroků od sítě. Několik set honců nahánělo zajíce přímo před pušku arcivévody. On měl dva osobní myslivce, kteří mu nabíjeli pušky. Po celém okolí byly slyšet rychle jdoucí výstřely za sebou. Za dvě hodiny pozabíjel všechny zajíce, tedy osm set šedesát šest zajíců. Byl znavený, ale na sebe pyšný. Říkal, že to byl jeden z jeho nejkrásnějších lovů, kdy poprvé skolil tolik zvěře za tak krátkou dobu.¹⁴

Nikdo nemůže tvrdit, že arcivévodovo chování bylo v pořádku. Jeho masové vybíjení zvěře jen tak pro zábavu a pro trofeje mu bylo tolerováno, dokonce ho ostatní podporovali.¹⁵

1.5.2. Adolf Schwarzenberg

Adolf Schwarzenberg se narodil 18. srpna 1890 na zámku Hluboká a zemřel 27. února 1950. Jako prvorozený syn knížete Jana Nepomuka II. ze Schwarzenbergu a kněžny Terezie

¹⁴ Myslivost: Lovec František Ferdinand d'Este [online]. Lumír Kothera, 2006 [cit. 2016-03-01]. Dostupné z: <http://myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivecke-zabavy/2006/Myslivecke-zabavy-02---2006/Lovec-Frantisek-Ferdinand-d%C2%B4Este>

¹⁵ Vlastní názor

byl již od dětství vychováván jako dědic rodinných majetků, podniků, pozemků a rozsáhlých uměleckých sbírek. Mezi rodinné dědictví patří mnoho zámků jako Český Krumlov, Třeboň, Hluboká. Rezidence Schwarzenberský palác a Salmovský palác v Praze. V cizině to jsou pak Schwarzenberský palác ve Vídni a zámek Schwarzenberg v Bavorsku..¹⁶

Adolf Schwarzenberg je prastrýc významného politika knížete Karla Schwarzenberga.¹⁷

Byl to velmi zdatný a vášnivý lovec. Rád trávil čas na Šumavě, konkrétně v lovecké chatě na Boubíně. Každý rok zde trávil čas a v době jelení říje obzvláště. Zachoval se jeho lovecký deník, kam si zapisoval zážitky již od roku 1902 do roku 1930. Od roku 1930 nemohl na chatě pobývat, protože Státní pozemkový úřad převzal celý komplex Boubína. Adolf souhlasil s tím, že mu bude co nejdříve chata postavena nedaleko ve Staré oboře.

Téhož roku 1930 se oženil s Hildou princeznou z Luxemburgu a Nassau. Adolf musel určit správce chaty, aby v době jeho nepřítomnosti o majetek bylo bezpečně postaráno. Jmenoval správcem známého pytláka, což u lesníků vzbudilo velkou pozornost. Tvrdí se, že pytlák nikdy nepodlehł své vášni a žádnou zvěř neuložil. Adolf rád cestoval, a tak koupil roku 1933 farmu M'pala nedaleko Nairobi v Kenyi. S cestovatelem Bedřichem Machulkou podnikali manželé lovecké obchůzky po Africe. V roce 1937 se pořádala výstava v loveckém zámku Ohrada těch nejlepších Adolfových trofejí z Afriky.¹⁸

1.5.3. *Holocaust bizonů*

V 19. století v Americe žilo přibližně 50 milionů bizonů, přežilo jen 300. Jak je možné, že byli téměř vyhubeni? Za takový zvířecí holocaust může vpád Evropanů do Ameriky. Střelci stříleli z vlaku a tak měli možnost zabít v mnoha částech Ameriky. Ze zabitých zvířat využili kůže, kde pak v Německu byla dále zpracována. Kosti sloužili jako hnojivo a vyráběl

¹⁶ Adolf Schwarzenberg [online]. [cit. 2016-04-15]. Dostupné z: <http://www.lexschwarzenberg.cz/cs/dr-adolph-schwarzenberg-hluboka/>

¹⁷ Schwarzenberg na výstavě - Kníže, co ty parohy? [online]. 2010 [cit. 2016-04-15]. Dostupné z: <http://www.ahaonline.cz/clanek/musite-vedet/49301/schwarzenberg-na-vystave-knize-co-ty-parohy.html>

¹⁸ Obnovená tradice: K narozeninám JUDr. Adolfa Schwarzenberga [online]. 2010 [cit. 2016-04-15]. Dostupné z: <http://www.hss.barok.org/text-clanku.php?t=13&c=2>

se z nich porcelán. Místní chudí lidé chodívali po polích, která byla plná mrtvých těl. Sbírali kosti a lebky, které následně nabízeli k prodeji.

Železniční společnosti samy najímaly lovce, kteří stříleli zvířata z jedoucích vlaků. Zdálo se jim moc velké riziko střetnutí bizonů s vlakem.

Železniční společnosti ovšem nebyly jediné, kteří se podíleli na zabíjení. Další skupinou byli pastevci. Svá stáda chtěli ochránit před tak velikými zvířaty. Americká vláda ovšem měla největší vliv na tuto událost. Účastnila se i americká armáda, nezabýjela nikoli pro kůži a maso, ale z mnohem důležitějšího důvodu. Dlouhých 50 let se snažila o omezení populace původních obyvatel indiánů, které se jí nedařilo. Vymysleli proto plán, že když odstraní zdroj potravy z jejich dosahu, zemřou. Měli pravdu, a opravdu se tak stalo.

V roce 1880 se zjistilo, že počet zabitých zvířat se blíží téměř vyhubení celého jednoho živočišného druhu. Nejdříve si tento problém uvědomili dobrovolníci, kteří začali dělat vše proto, aby druh nevymřel. Americká vláda později také ochraňovala posledních pár stovek kusů zvířat.

Dnes víme, že bizonů žije pouhé 1% z původního počtu. Přibližně půl milionu volně žijících a 30 000 žijících v národních parcích.¹⁹

S touto otřesnou událostí jsem se seznámila až při vypracovávání mé práce. Ani z mého okolí o tom neslyšeli. Víme o lidském holocaustu, tak bychom měli vědět i o tom zvířecím. Pro představu, během holocaustu židů zemřelo přibližně 6 milionů lidí. Během holocaustu bizonů zemřelo přibližně 50 milionů těchto zvířat. Tématem holocaustu jsem se zabývala již na střední škole.²⁰

¹⁹ Masakr bizonů byl holokaustem pro 50 milionů zvířat [online]. 2014 [cit. 2016-04-15]. Dostupné z: <https://extrastory.cz/masakr-bizonu-byl-holokaustem-zviret.html>

²⁰ Vlastní názor

2. PRAKTICKÁ ČÁST

2.1. Filozofie práce

2.1.1. *Téma*

Na střední umělecké škole Václava Hollara to všechno začalo. Tématem, kterým se již roky zabývám je pomsta zvířat k lidem, kteří se k nim chovali špatně. Ráda jsem si představovala svůj vlastní svět, kde by to bylo možné. Položme si otázky, co by se stalo, kdyby zvířata přejali schopnosti lidí a zaútočili by na lidi? Bylo by silnější zvíře nebo člověk? Proč si někteří lidé myslí, že mají moc nad zvěří? Já jsem toho názoru, že všichni tvorové na tomto světě jsou si rovni. Někdo by mohl argumentovat, že přeci si nemůžeme být všichni rovni, protože mezi námi jsou více a méně inteligentní tvorové. Ale, jak lidé přišli na to, že např. vzdělaný člověk je nadřazen mravenci? Když toto přesvědčení hájíme a považujeme za správné, je to jako bychom říkali, že vzdělanější člověk může ubližovat, ponižovat a dokonce i zabít člověka z chudé společnosti.

Zabývat tímto problémem jsem se začala na střední škole, při návrhu ilustrací do knihy *Farma zvířat*. Kniha mě moc bavila. Jedna z mých ilustrací bylo prase se zbraní v ruce.

Další práci na toto téma jsem vytvořila na vysoké škole. Technikou linorytu vzniklo mnoho grafik. Stojící voják se samopalem a jelení hlavou. Zaměřila jsem se na depresivní válečné prostředí. Chtěla jsem si vybrat radikální téma, které vyvolá rozruch. Nechci lidi šokovat, ale ukázat jim v mých pracích nepřikrášlenou realitu.

2.2. Technické zpracování práce

2.2.1. *Technika*

Pro svojí bakalářskou práci jsem si vybrala ateliér kresby. Nemusela jsem se rozhodovat dlouho, kresba mi byla vždy nejbližší. Během celého procesu tvoření jsem vyzkoušela mnoho technik, ovšem co se kresby týče. Na začátku jsem kreslila návrhy na obyčejný papír,

poté jsem zvolila přírodní balicí papír, který k mému tématu nejvíce sedí. Rozměry finálních prací jsou přibližně 74 × 90 cm.

Návrhy jsem kreslila tužkou či přírodním nebo umělým uhlem. Malovala jsem neutrální hnědou temperou a tuší. Experimentovala jsem jak s kreslícími prostředky, tak s podklady, s pozadím a celkově se správným uchopením tématu.

Rozhodla jsem se, že v mých kresbách budu reagovat na tzv. selfie z loveckých honiteb. Shlédla jsem stovky fotek, na kterých jsou zvířata trápena nebo zabita, stovky fotek na kterých jsou pyšní a radující se lovci z ulovené zvěře. Nechci se na to dívat jen já, ale chci veřejnosti připomenout, jaká krutost se odehrávala v minulosti a přetrvává až do dneška.

Tři příběhy mě upoutali nejvíc. Zmiňuji se o Františku Ferdinandovi d'Este, o Adolfovi Schwarzenbergovi a o holokaustu bizonů v Americe. Všechny události probíhaly v 19. století.

Ve svých kresbách se inspiroji kompozicí z fotek. Snažím se různými technikami vyjádřit utrpení zvířat a jako kontrast veselost lovců. Obrazy jsou depresivní, protože shlédnutí tolika mrtvých zvířat během několik měsíců se odrazilo na mém myšlení. Veselost postav jsem vyřešila technikou nalepování papírové lepenky na balicí papír. Přes ni jsem nanesla barvu a poté ji odlepila. Vznikly hravé linie symbolizující hrdost a lehkovážnost. Návrhy jsou tvořeny poléváním tuše, stříkáním, pomocí dlouhých tahů štětce a tečkováním.

Práce zarámuji do ručně vyrobených dřevěných ráků ze starého dřeva. K mým kresbám se nehodí klasická pasparta, nebo rám z nového neporušeného dřeva. Dávám veliký důraz na přírodu. Téma samo o sobě je naturální, a i vyobrazený děj na mých obrazech je v přírodě. Kresby jsou zkroucené procesem tvoření a záměrně tak ponechány. Tento záměr zdůrazním tím, že kresby nebudu narovnávat a zasklívat do rámu.

2.2.2. *Návrhy*

Název bakalářské práce nevystihuje finální kresby, ale znázorňuje myšlenku celého procesu práce.

1. V počátečních návrzích jsem se zaměřila na zjednodušenou kresbu postav se zvířecí hlavou, konkrétně jelení hlavou.
2. V dalších návrzích jsem zachytila postavy více realisticky.
3. Zjednodušila jsem postavu panovníka tak, že vznikla ilustrace. Člověk s autentickým oblečením jako na fotce s hlavou zvířete, které zabil.
4. Abstraktní vyobrazení mrtvých zvířat bez lidí.
5. Kresba zvířat v liniích.
6. Finální návrhy.

Pro instalaci jsem vybrala šest kreseb. Každé dvě kresby mají své téma. Témata jsou celkem tři (Skupinový lov bizonů v Americe, Lov Františka Ferdinanda d'Este, Lov Adolfa Schwarzenberga). Inspiruji se dobovými fotografiemi, kde lovci stojí se svými ulovenými zvířaty. Ve svých pracích znázorňuji hrdost lovců a bezmoc zvířat. Pátrala jsem po tom, od kdy mají lovci touhu fotit se se svými úlovky. Ještě dávno před vynálezem fotoaparátu se lovci nechávali kreslit významnými umělci. V dnešní době je focení lovců se zvířaty ještě brutálnější.

ZÁVĚR

Hlavní cíl mé bakalářské práce byl naplněn. Chtěla jsem dát společnosti najevo, že mi není lhostejné, co se ve světě děje. Samozřejmě je mnohem více věcí, s kterými nesouhlasím, než je jenom lovectví. Člověk se nemůže zabývat vším s čím je nespokojen. Nemůže si myslet, že když bude radikálně řešit celosvětové problémy, že se tím něco změní. Nikdo z nás by neměl být lhostejný vůči okolí a na vše by měl mít svůj názor.

Jsem ráda, že jsem mohla svůj názor na celou problematiku svobodně vyjádřit formou této práce. Vím, že každý má svůj vlastní názor. Proto chci říci, že moje myšlenky nikomu nevnučuji. Za svými myšlenkami si stojím a věřím, že jsou správné.

Pocitově znázornit utrpení zvířat a hrdost či veselost lovců z jejich utrpení, to je podstata mých kreseb. Touto formou instalace kreseb chci v lidech vyvolat pocit bezmoci, deprese a utrpení. Kresby mluví za mě. Nemám ráda, když někdo přikrášluje špatné věci. Když někdo zavírá oči před utrpením ostatních. Tím, že se nezajímáme o věci, které bychom radši nikdy neviděli, si jen škodíme. Jsem toho názoru, že čím více špatného člověk prožije, tím je vyspělejší a odolnější. Nemůžeme žít věčně s myšlenkou, že svět je bezpečný a krásný. Já osobně se nebojím pravdě podívat do očí.

ZDROJE

Literatura

WOLF, Robert. Myslivost: ŽIVÁ ENCYKLOPEDIE. SVOJTKA a VAŠUT, 1996. ISBN 80-7180-083-X.

KOVAŘÍK, Jaromír. *Myslivecké ceremoniály: praktická příručka*. 1. vyd. Praha: Druckvo, 2007. Myslivost do kapsy. ISBN 978-80-239-7073-9.

TEREN, Štefan, Ivan RUSINA a Ladislav MOLNÁR. *Lov a zver vo výtvarnom prejave*. 1. vyd. Bratislava: Príroda, 1988. Poľovníctvo

Inspirace

Svůj vůz i pluh ved' přes kosti mrtvých – Olga Tokarczuk

Císařské hony na Křivoklátsku u Valdštejnů – Jaroslav Čech

Dějiny lovu trochu jinak – František Bezděk

Rukověť lovu a chovu černé zvěře – Robert Wolf

Myslivost v praxi: Posedy – Anton Schmid

Internetové zdroje

Osobnosti.cz: František Ferdinand d'Este [online]. [cit. 2016-02-27]. Dostupné z: <http://www.panovnici.cz/frantisek-ferdinand-d-este>

Myslivost: Lovec František Ferdinand d'Este [online]. Jan ŠACH, 2005 [cit. 2016-03-01]. Dostupné z: <http://myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2005/Leden---2005/Lovec-Frantisek-Ferdinand-d%C2%B4Este>

Myslívost: Lovec František Ferdinand d'Este [online]. Lumír Kothera, 2006 [cit. 2016-03-01]. Dostupné z: <http://myslivost.cz/Casopis-Myslívost/Myslívocke-zabavy/2006/Myslívocke-zabavy-02---2006/Lovec-Frantisek-Ferdinand-d%C2%B4Este>

BUTKOVÁ, Erika. Fenomén pytláctví [online]. Brno, 2014 [cit. 2016-03-21]. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/75544/fss_m/Butkova_-_Fenomen_pytlactvi.pdf. Magisterská diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně. Vedoucí práce Zbyněk Ulčák.

Masakr bizonů byl holokaustem pro 50 milionů zvířat [online]. 2014 [cit. 2016-04-15]. Dostupné z: <https://extrastory.cz/masakr-bizonu-byl-holokaustem-zviret.html>

Obnovená tradice: K narozeninám JUDr. Adolfa Schwarzenberga [online]. 2010 [cit. 2016-04-15]. Dostupné z: <http://www.hss.barok.org/text-clanku.php?t=13&c=2>

Schwarzenberg na výstavě - Kníže, co ty parohy? [online]. 2010 [cit. 2016-04-15]. Dostupné z: <http://www.ahaonline.cz/clanek/musite-vedet/49301/schwarzenberg-na-vystave-knize-co-ty-parohy.html>

Adolf Schwarzenberg [online]. [cit. 2016-04-15]. Dostupné z: <http://www.lexschwarzenberg.cz/cs/dr-adolph-schwarzenberg-hluboka/>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 návrh	30
Obrázek 2 návrh	30
Obrázek 3 návrh	31
Obrázek 4 návrh	31
Obrázek 5 Inspirace 1, Masakr bizonů	32
Obrázek 6 návrh	33
Obrázek 7 návrh	34
Obrázek 8 návrh	35
Obrázek 9 návrh	35
Obrázek 10 návrh	36
Obrázek 11 návrh	36
Obrázek 12 finální práce, 74 × 90 cm, tuš na papíře, 2016.....	37
Obrázek 13 finální práce, 74 × 90 cm, tuš na papíře, 2016.....	38
Obrázek 14 Inspirace 2, Lov Františka Ferdinanda d'Este	39
Obrázek 15 návrh	40
Obrázek 16 návrh	40
Obrázek 17 finální práce, 74 × 90 cm, tuš na papíře, 2016.....	41
Obrázek 18 finální práce, 74 × 90 cm, tuš na papíře, 2016.....	41
Obrázek 19 Inspirace 3, Lov Adolfa Schwarzenberga	42
Obrázek 20 návrh	43
Obrázek 21 finální práce, 74 × 90 cm, tuš na papíře, 2016.....	43
Obrázek 22 finální práce, 74 × 90 cm, tuš na papíře, 2016.....	44

OBRAZOVÁ PŘÍLOHA

Obrázek 1 návrh

Obrázek 2 návrh

Obrázek 3 návrh

Obrázek 4 návrh

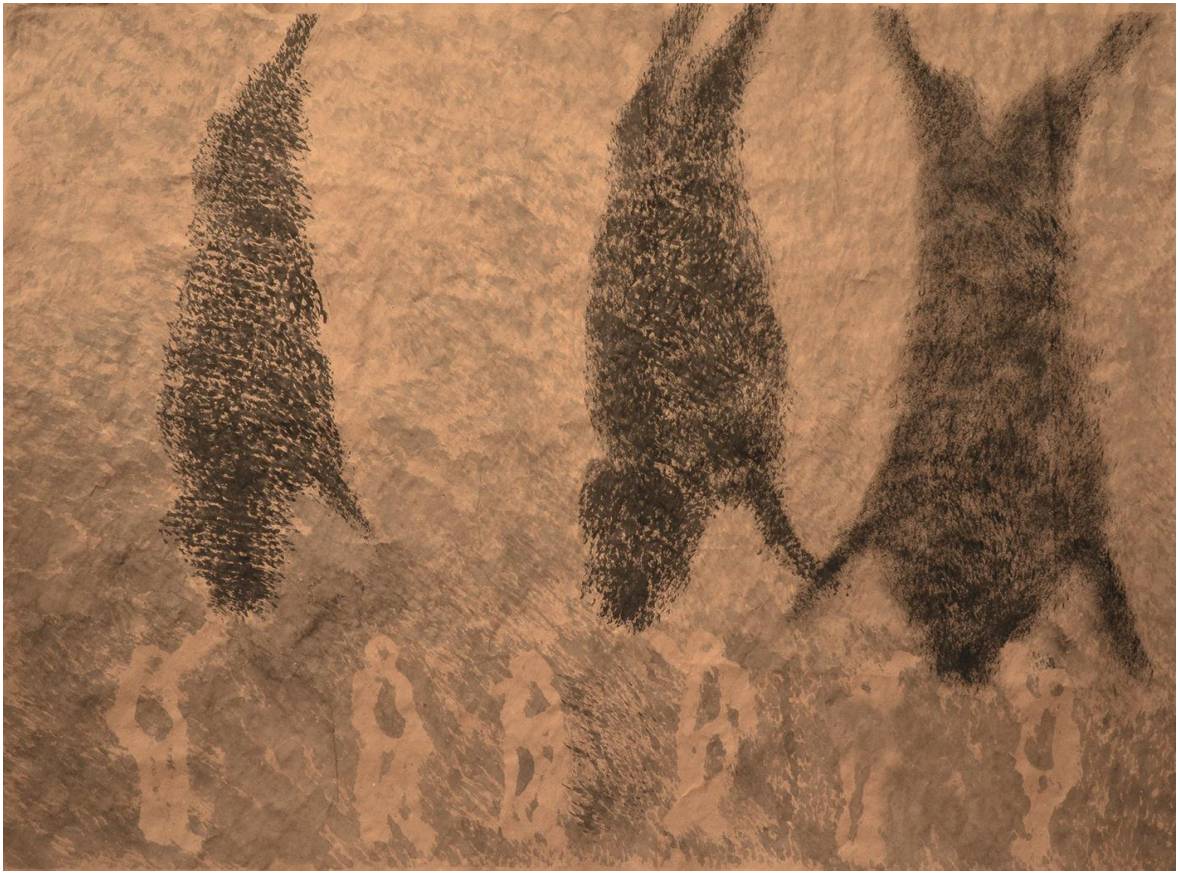

Obrázek 5 Inspirace 1, Masakr bizonů²¹

²¹ Masakr bizonů byl holokaustem pro 50 milionů zvířat [online]. 2014 [cit. 2016-04-15]. Dostupné z: <https://extrastory.cz/masakr-bizonu-byl-holokaustem-zviret.html>

Obrázek 6 návrh

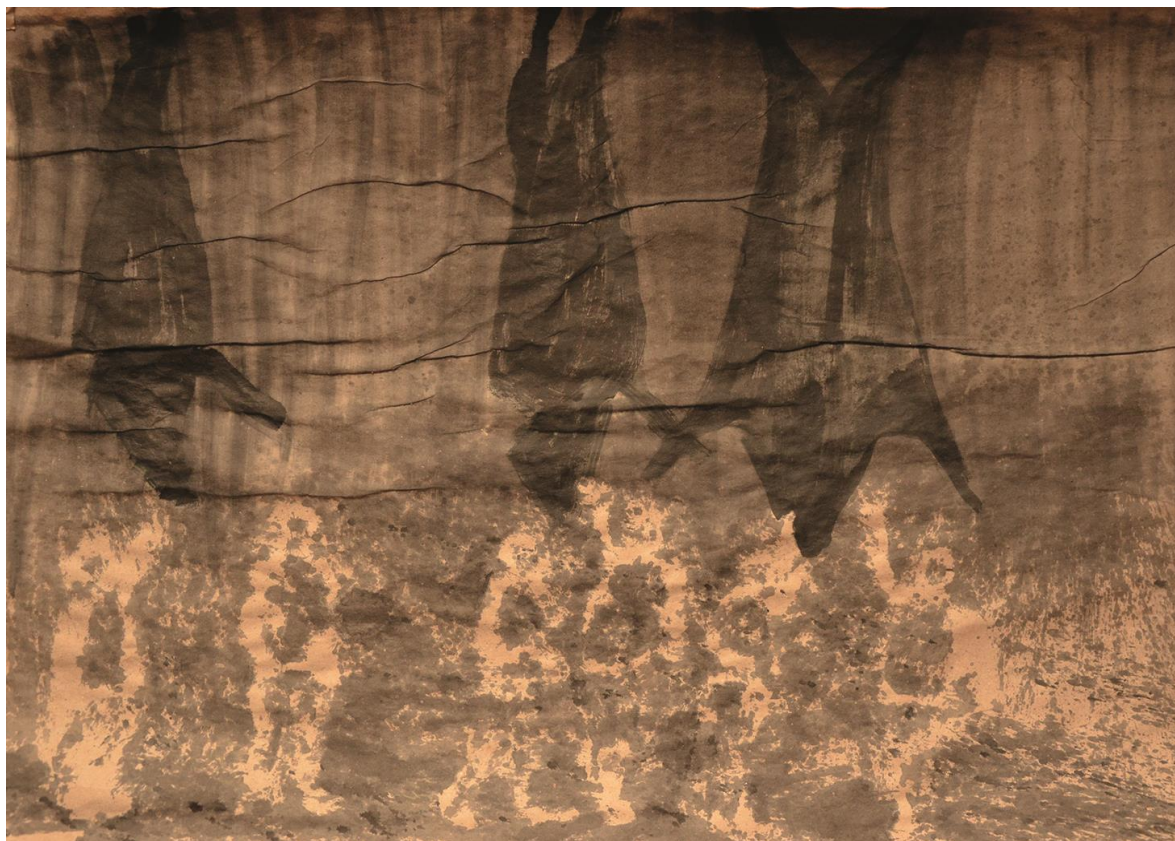
Obrázek 7 návrh

Obrázek 8 návrh

Obrázek 9 návrh

Obrázek 10 návrh

Obrázek 11 návrh

Obrázek 12 finální práce, 74 × 90 cm, tuš na papíře, 2016

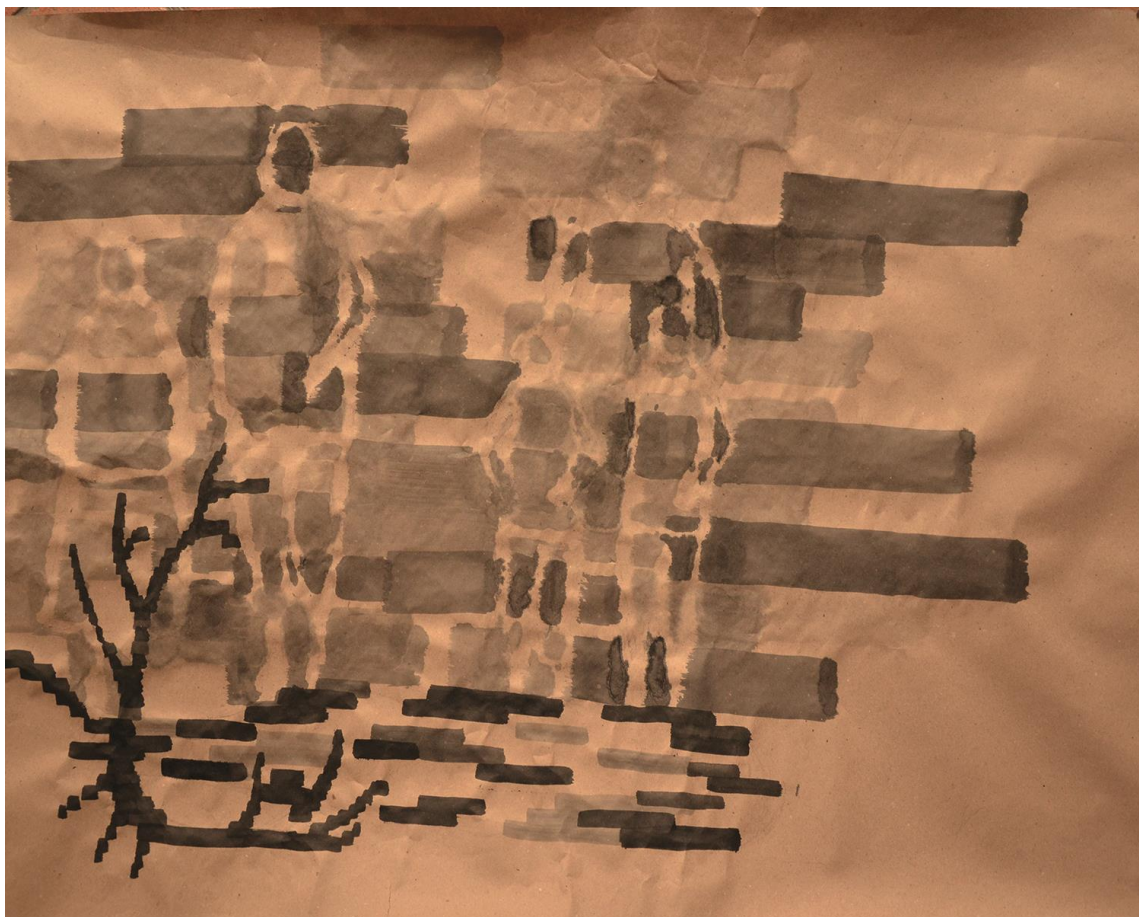

Obrázek 13 finální práce, 74 × 90 cm, tuš na papíře, 2016

Obrázek 14 Inspirace 2, Lov Františka Ferdinanda d'Este²²

²² Myslivost: Lovec František Ferdinand d'Este [online]. Jan ŠACH, 2005 [cit. 2016-03-01]. Dostupné z: <http://myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2005/Leden---2005/Lovec-Frantisek-Ferdinand-d%C2%B4Este>

Obrázek 15 návrh

Obrázek 16 návrh

Obrázek 17 finální práce, 74 × 90 cm, tuš na papíře, 2016

Obrázek 18 finální práce, 74 × 90 cm, tuš na papíře, 2016

Obrázek 19 Inspirace 3, Lov Adolfa Schwarzenberga²³

²³ *Sallačova sbírka a Africké cesty Adolfa Schwarzenberga* [online]. Praha, 2010 [cit. 2016-04-21]. Dostupné z: <http://nzm.cz/nzm-praha/sallacova-sbirka-a-africke-cesty-adolfa-schwarzenberga-lovecké-sbirky-nzm/>

Obrázek 20 návrh

Obrázek 21 finální práce, 74 × 90 cm, tuš na papíře, 2016

Obrázek 22 finální práce, 74 × 90 cm, tuš na papíře, 2016

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Jana Hanzlíková
Katedra:	Katedra výtvarné výchovy
Vedoucí práce:	MgA. Robert Buček, Ph.D.
Rok obhajoby:	2016
Název práce:	Invaze zvířat.
Název v angličtině:	Invasion of animals.
Anotace práce:	Tato bakalářská práce se zabývá v první teoretické části především královským lovem, myslivostí a pytláctvím. V druhé praktické části autorka obhájí své kresby.
Klíčová slova:	Lov, myslivectví, pytláctví.
Anotace v angličtině:	This bachelor thesis deals with the first part the particular royal hunting, gamekeeping and poaching. In the second practical part, the author defends his drawing.
Klíčová slova v angličtině:	Hunting, gamekeeping, poaching.
Přílohy vázané v práci:	Obrazová příloha, CD
Rozsah práce:	45
Jazyk práce:	Český